

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 3C/105/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6213210942
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Kamenská
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2015:6213210942.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš samosudkyňou JUDr. Martou Kamenskou v právnej veci žalobcu BL Telecom collection, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 47150513, zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36862711, proti žalovanej O. B., D.. XX. XX. XXXX, H. N. S. G., t. č. neznámeho pobytu, zastúpenej O. N., tajomníčkou informačného centra Okresného súdu Veľký Krtíš ako opatrovníčkou, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu spotrebiteľa OBRANA, so sídlom Park Angelinum 2, 040 01 Košice, IČO: 42326923, zastúpeného Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom, so sídlom Park Angelinum 2, 040 01 Košice, o zaplatenie sumy 362,13 Eur istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 113,18 Eur istiny, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne, zo sumy 109,28 Eur od 06. 01. 2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3,90 Eur od 04. 02. 2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu žalobcu z a m i e t a.

Žalovanej sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej sa p r i z n á v a náhrada trov konania účelne vynaložených na bránenie práv žalovanej vo výške 38 %.

o d ô v o d n e n i e :

Podanou žalobou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 362,13 Eur istiny spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 109,28 Eur od 06. 01. 2011 do zaplatenia, zo sumy 3,90 Eur od 04. 02. 2011 do zaplatenia, zo sumy 248,95 Eur od 04. 02. 2012 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania, všetko z titulu nezaplatenej ceny poskytnutých elektronických komunikačných služieb a zmluvnej pokuty. V žalobe žalobca uviedol, že Zmluvou o postúpení pohľadávok z 24. 06. 2013 mu Slovak Telekom, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10 ako postupca postúpil ako postupníkovi pohľadávku voči žalovanej pod č. XXXXXXXXXXX. Tvrdil, že žalovaná s jeho právnym predchodcom uzavrela Zmluvu o pripojení, ktorej predmetom bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby. Na základe zmluvy právny predchodca poskytoval žalovanej služby elektronickej komunikácie, najmä jej umožnil uskutočňovať a prijímať hlasové hovory prostredníctvom prideleného telefónneho čísla, udržiaval telekomunikačnú sieť nepretržite v prevádzkovom stave, poskytoval žalovanej servisné služby a ďalšie služby v zmysle zmluvy a všeobecných podmienok. Žalovaná sa v zmluve zaviazala riadne odoberať služby, platiť za ne riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku podľa zvoleného programu služieb. Pre prípad nedodržania zmluvných povinností žalovanou, bolo povinnosťou žalovanej zaplatiť zmluvnú pokutu, ako paušalizovanú náhradu škody, ktorej výška bola dohodnutá v Zmluve/Dodatku o pripojení, pričom jej uloženie bolo podmienené

porušením záväzku žalovanej zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu s jeho právnym predchodcom. Žalovaná si však svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby neplnila, v dôsledku čoho bola jej SIM karta vypojená z prevádzky a došlo k prerušeniu poskytovania služieb. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 19. 03. 2013 č. k. 9Co/31/2012-157, na ktorý žiadal prihladnúť a ktorý sa nestotožňuje s právnym názorom Krajského súdu v Prešove z 16. 04. 2012 sp. zn. 16Co/33/2012. Ďalej uviedol, že za poskytnuté služby vystavil žalovanej faktúry č. XXXXXXXXXXXX, splatnú 03. 02. 2012 vo výške 248,95 Eur, č. XXXXXXXXXXXX splatnú 03. 02. 2011 vo výške 3,90 Eur a č. XXXXXXXXXXXX splatnú 05. 01. 2011 vo výške 109,28 Eur, spolu vo výške 362,13 Eur. Žalovaná si však nesplnila svoju povinnosť a cenu riadne poskytnutých služieb nezaplatila ani ich pomernú časť, čím porušila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy a všeobecných podmienok. Nezaplatením faktúr v lehote splatnosti riadne a včas sa žalovaná dostala do omeškania so zaplatením peňažného dlhu, preto mu vznikol nárok aj na zaplataenie zákonného úroku z omeškania.

Vzhľadom na to, že miesto pobytu žalovanej nie je známe, a súdu sa ho nepodarilo vypátrať ani vykonaným šetrením, preto súd, uznesením z 16. 05. 2014 č. k. 3C/105/2014-28, ustanovil žalovanej opatrovníčku, s ktorou pokračuje v konaní. Podanú žalobu súd doručil opatrovníčke žalovanej dňa 31. 08. 2015, ktorú výzvou z 25. 08. 2015 vyzval, aby sa k veci písomne do 15 dní vyjadrila a zároveň aby predložila alebo označila dôkazy a skutočnosti na preukázanie svojich tvrdení a to najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Opatrovníčka žalovaná sa k veci nevyjadrila, na výzvu súdu vôbec nereagovala.

Do konania vstúpil vedľajší účastník na strane žalovanej, ktorý vo vyjadrení k podanej žalobe žalobcu z 31. 08. 2015 uviedol, že vstupuje do konania z dôvodu, že žalobca si uplatňuje voči žalovanej neprijateľnú zmluvnú podmienku vo forme zmluvnej pokuty vo výške 248,95 Eur, pričom do konania vstupuje len čo sa týka uplatňovania tejto zmluvnej pokuty. V časti zmluvnej pokuty žiadal žalobcu ako nedôvodnú zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania, ktoré mu pri bránení práv žalovanej v konaní vznikli. Poukázal na to, že predmetom sporu medzi účastníkmi je plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Zmluvná pokuta je totiž dojednaná pevnou sumou bez ohľadu na rozsah a dobu porušenia povinnosti a prihladnutím na dobu viazanosti. Takto určená zmluvná pokuta spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a tak ako je uvedená v zmluve, je neurčitým právnym úkonom vzhľadom na spôsob jej určenia a preto je neplatná v zmysle § 37 Obč. zákonníka. Dojednanie o zmluvnej pokute nie je možné označiť za individuálne dojednané s poukazom na čl. 3 ods. 1, 2 Smernice Rady 93/13/EHS. Ďalej uviedol, že rozsudkom Okresného súdu vo Vranove nad Topľou z 17. 10. 2013 č. k. 10C/358/2012-43 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 24. 02. 2014 sp. zn. 16Co/8/2014 ako aj rozsudkom Okresného súdu v Trnave z 08. 10. 2012 č. k. 37C/4/2012-64 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 27. 11. 2013 sp. zn. 10Co/206/2012, bola zmluvná pokuta rovnakého významu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku a množstvo iných súdov rozhodlo o zamietnutí žalôb operátora z rovnakej zmluvnej pokuty z dôvodu jej neprijateľnosti. Poukázal na to, že ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch za neplatnú, z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky, alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadost'učinenie, a preto rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Ustanovenie § 53a ods. 1 Obč. zákonníka zakazuje dodávateľovi používať neprijateľnú podmienku, ktorá bola súdom vyhlásená za neprijateľnú. Obsah takejto neprijateľnej zmluvnej podmienky nemôže súd moderovať. K účelnosti trov právneho zastúpenia, ktoré mu vznikli pri bránení práv žalovanej poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. 10. 2013 sp. zn. 16Co/182/2013 ako aj Krajského súdu v Trnave z 26. 05. 2015 sp. zn. 26Co/204/2015.

Vzhľadom na to, že hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 1.000 Eur, podľa ustanovenia § 200ea ods. 1 O. s. p. predmetná právna vec je drobným sporom. Preto súd podľa ustanovenia § 115a ods. 2 O. s. p. nenariad'oval vo veci pojednávanie a podľa ustanovenia § 156 ods. 3 O. s. p. oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu. Účastníci, vedľajší účastník ani ich zástupcovia sa na verejné vyhlásenie rozsudku neustanovili, preto súd podľa ustanovenia § 156 ods. 1 O. s. p. vyhlásil vo veci rozsudok.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa faktúrou č. XXXXXXXXXXXX z 15. 01. 2012 splatnou 03. 02. 2012 vo výške 248,95 Eur s prehľadom poplatkov a prevádzky, č. XXXXXXXXXXXX z 15. 01. 2011 splatnou 03. 02. 2011 vo výšku 3,90 Eur s prehľadom poplatkov a prevádzky, č. XXXXXXXXXXXX z 15. 12. 2010 splatnou 05. 01. 2011 vo výške 109,28 Eur s prehľadom poplatkov a prevádzky, tlačivom na fotodokumentáciu identifikačných dokladov žalovanej, Zmluvou o pripojení z 03. decembra 2010, Dodatkom k Zmluve o pripojení z 03. decembra 2010, oznámením o vstupe do konania vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom Košice, Park Angelinum 2 z 05. 06. 2014 s prílohami č.l 31-34, vyjadrením vedľajšieho účastníka na strane žalovanej z 31. 08. 2015.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu Slovak Telekom a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10 a žalovaná dňa 03. decembra 2010 uzavreli Zmluvou o pripojení, ktorej predmetom bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby. V zmysle zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej SIM kartu, ktorá umožňovala žalovanej využívať poskytované elektronické komunikačné služby, ktorej bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXXXX. Zároveň dňa 03. decembra 2010 právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli Dodatok k Zmluve o pripojení, ktorým právny predchodca žalobcu odpredal žalovanej mobilný telefón značky Nokia C3 za kúpnu cenu 1 Eur. Žalovaná sa v bode 1. písm. b/ dodatku zaviazala riadne a včas platiť cenu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou, všeobecnými podmienkami, cenníkom a dodatkom. V bode 2. dodatku sa žalovaná zaviazala zotrvať v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom žalobcu po dobu 24 mesiacov. V prípade porušenia zmluvných povinností sa žalovaná v bode 4. dodatku zaviazala uhradiť právnemu predchodcovi žalobcu zmluvnú pokutu vo výške 248,95 Eur. Právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanej za služby mesačné poplatky faktúrami č. XXXXXXXXXXXX z 15. 01. 2011 vo výšku 3,90 Eur, č. XXXXXXXXXXXX z 15. 12. 2010 vo výške 109,28 Eur a faktúrou č. XXXXXXXXXXXX z 15. 01. 2012 zmluvná pokuta vo výške 248,95 Eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok z 24. 06. 2013 postupca Slovak Telekom, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10 postúpil žalobcovi ako postupníkovi pohľadávku voči žalovanému pod č. XXXXXXXXXXXX.

Podľa ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1, 2, 3, 4 písm. k/, ods. 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprímerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť

škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa ustanovenia § 78 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, konania začaté do 31. októbra 2011 sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa ustanovenia § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa ustanovenia § 42 ods. 1 písm. a/ zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa účtovacieho obdobia; neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb,

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákona. Podanou žalobou sa žalobca domáhal zaplatenia ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby, ktoré poskytol žalovanej vo výške 113,18 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 109,28 Eur od 06. 01. 2011 do zaplatenia a zo sumy 3,90 Eur od 04. 02. 2011 do zaplatenia. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu v časti týkajúcej sa zaplatenia ceny elektronických komunikačných služieb v celkovej výške 113,18 Eur, spolu s úrokom z omeškania je dôvodná, preto žalobe žalobcu v tejto časti vyhovel. V konaní bolo nesporne preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli zmluvu o pripojení, na základe ktorej žalovaná využívala služby právneho predchodcu žalobcu, avšak za tieto služby riadne neplatila a preto jej za obdobie od 15. 11. 2010 do 14. 01. 2011 vznikol nedoplatok v celkovej výške 113,18 Eur tak, ako to vyplýva z faktúr nachádzajúcich sa v spise. Preto mal súd za to, že žalovaná ako dlžníka má povinnosť zaplatiť žalobcovi cenu služby a žalobca ako veriteľ má právo na plnenie od žalovanej. Pretože sa žalovaná dostala do omeškania so zaplatením peňažného dlhu, vznikol žalobcovi nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania od dňa omeškania žalovanej t. j. od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty na plnenie, od kedy je žalovaná v omeškaní so zaplatením peňažného dlhu. Preto súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 113,18 Eur istiny spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 109,28 Eur od 06. 01. 2011 do zaplatenia a zo sumy 3,90 Eur od 04. 02. 2011 do zaplatenia, so zreteľom na ust. § 517 ods. 2 Obč. zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., pričom základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu činila 1 %, potom výška úrokov z omeškania zvýšená o 8 percentuálnych bodov v danom prípade predstavuje 9 % ročne.

Podanou žalobou sa žalobca domáhal aj zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške zo sumy 248,95 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 04. 02. 2012 do zaplatenia. V tejto súvislosti mal súd preukázané, že právoplatným rozsudkom Okresného súdu v Bardejove z 06. 12. 2011 č. k. 4C/162/2011-28 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 15. 03. 2012 sp. zn. 16Co/32/2012 (ako aj rozsudkom Okresného súdu vo Vranove nad Topľou z 17. 10. 2013 č. k. 10C/1358/2012-243 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 24. 2. 2012 sp. zn. 16Co/38/2014) bola zmluvná podmienka, o ktorú žalobca opiera svoj nárok aj v tomto konaní, vyhlásená za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti. Citované ustanovenie § 53a ods. 1 Obč. zákonníka, má charakter zákazovej právnej normy. Dodávateľom sa ňou zakazuje používať neprijateľné zmluvné podmienky, ak o neprijateľnosti takej istej alebo obdobnej podmienky už raz rozhodol súd v inom konaní so spotrebiteľom. Týmto

legislatívnym opatrením je suplovaný inštitút hromadnej žaloby (actio popularis), ktorý náš právny poriadok nepozná. Ustanovenie § 53a Obč. zákonníka do právneho poriadku zavádza, i keď nepriamo, precedentný charakter súdneho rozhodnutia v spotrebiteľských veciach, pretože sa ním rozširuje pôsobnosť súdneho rozhodnutia v konkrétnej veci na všetky zmluvné vzťahy, ktorých dodávateľ použil tú istú alebo obdobnú zmluvnú podmienku. Z tohto ustanovenia možno vyvodíť precedentný charakter súdneho rozhodnutia v spotrebiteľských veciach. To znamená, že ak sa súd zaoberá žalobou spotrebiteľa týkajúcej sa zmluvnej podmienky, ktorá už bola riešená iným súdom v prospech spotrebiteľa, potom musí každý súd vychádzať z takého rozhodnutia. Podmienkou aplikácie citovaného ustanovenia je to, že ide o zmluvný vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom, založený štandardnou zmluvou, pri ktorej dodávateľ opakovane používa na dojednanie zmluvy so spotrebiteľmi rovnaké štandardizované obchodné podmienky a keď spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť obsah spotrebiteľskej zmluvy. Takáto zmluvná podmienka je neplatná v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Obč. zákonníka, pričom sa jedná o absolútnu neplatnosť. Jej ďalším používaním dodávateľ, v tomto prípade žalobca, vytvára protiprávny stav zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Zákaz používania, vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu, sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku, preto sa nemôže jednať len o čiastočnú neplatnosť zmluvnej pokuty. Zmluvnú pokutu uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednania nemožno zmoderovať, pretože tomu bráni jej neplatnosť. Preto potom súd žalobu žalobcu vo zvyšku, týkajúcom sa zmluvnej pokuty, ako nedôvodnú zamietol.

O náhrade trov konania účastníkov súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Každý z účastníkov mal vo veci úspech len čiastočný, pričom úspech žalovanej (69 %) po odpočítaní úspechu žalobcu (31 %) predstavuje pomerný nárok žalovanej na náhradu trov konania vo výške 38 %. Žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila a zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia jej žiadne trovy konania nevyplývali, preto potom súd žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Pokiaľ sa týka trov konania vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, ktorý tvrdil, že vstúpil do konania len v časti nároku žalobcu týkajúcom sa zmluvnej pokuty, súd bol toho názoru, že z hľadiska náhrady trov konania musí vedľajší účastník v konaní znášať pomer úspechu a neúspechu účastníka, na strane ktorého v konaní vystupoval, pretože nemôže mať v konaní nárok na náhradu trov vo vyššom rozsahu ako účastník, ktorého záujmy v konaní podporuje. Preto potom súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov konania účelne vynaložených na bránenie práv žalovanej vo výške 38 %, so zreteľom na ustanovenie § 151 ods. 7 O. s. p., podľa ktorého súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov prizná účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom alebo percentom. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne súd o výške náhrady trov konania samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na Okresný súd vo Veľkom Krtíši písomne v 4 vyhotoveniach a rozhoduje o ňom Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.